

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sang-Værk til den Danske Kirke

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sang-Værk til den Danske Kirke", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 93. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_621-txt-shoot-idm4900.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

No. 19.

- 1 Sara var død, i sin Eenlighed
Sad *Abraham* stille tilbage,
Nu af sit Liv og sin Rigdom kied,
For lange var alle hans Dage,
For Kvinden, hun er Livet i Huset!
- 2 *Isak* var alt i de Fyrre nu,
Men end ingen Hustru han favned,
Ikke til Lystighed stod hans Hu,
Men Sara, sin Moder, han savned,
For Kvinden, hun er Livet i Huset!
- 3 ⁹⁴*Abraham* sagde til Oldsvend sin:
Far du til min Hjemstavn saa fage!
Hent mig en Hustru til Sønnen min,
Og sværg, du vil ei mig bedrage!
For Kvinden.
- 4 *Kanaans* Døttre ei see jeg vil
I Saras Pauluner at hvile,
Afguder mange de offre til,
Og falskelig monne de smile,
Og Kvinden.
- 5 Svenden han svor, rakde Haand i Sky,
Kamelerne ti kom paa Fode,
Hurtig de traved til *Nachors* By
At hente en Viv af de Gode,
For Kvinden.
- 6 Snart de sig leired om *Nachors* Brønd,
Og Solen var just ved at dale,
Svenden da gjorde sin Aften-Bøn
Om Bruden til *Isaks* Løvsale,
For Kvinden.
- 7 Hør mig! han sagde, min Herres Gud!
Ved Brønden er Piger ivente,
Viis mig i Naade den væene Brud,
Jeg kommer i Kveld for at hente!
For Kvinden.
- 8 Det være den, som med yndigt Blik
Uskyldige Gaver meddeler,
⁹⁵Rækker mig brat en Læskedrik
Og drager til mine Kameler!
For Kvinden.
- 9 Mens i sit Hjerte han talde saa,
Kom *Bethuels* Datter *Rebekke*,
Deilig var Pigen med Øine blaa,
Med Blyhed, med Liv og med Tække,
For Kvinden.
- 10 Krukken, hun axled, var fyldt paa Stand,
Men knap høres Bøn før den skattes,
Drik, sagde hun, og det klare Vand
Kamelerne skal ikke fattes.
For Kvinden.
- 11 Svenden det hued, for snildt det gik,
Rebekke var rap til sin Gierning,
Mon, tænkte han dog, med tvivlsomt Blik,

- Nu triller for Isak Guld-Terning?
For Kvinden.
- 12 Ringe han tog af det røde Guld,
Ja Ringe til Øren og Arme,
Rakde dem kiønt til den Jomfru huld
Og takkede hende med Varme.
For Kvinden.
- 13 Jomfruen fin, af Forundring stum,
Han spurgde: hvem kalder du Fader!
Har til Kameler I Stalderum
Og Føde paa Loft og i Lader?
For Kvinden.
- 14 96 Datter af Bethuel, Nachors Søn,
Er jeg, sagde Pigen den væne,
Lettelig kan vi for Løn og Bøn
Med Herberg og Foder dig tjene;
For Kvinden.
- 15 *Laban* knap hørde sin Systems Ord,
Han saae paa de kostbare Ringe,
Aandeløs strax han til Brønden foer,
Til Herberg Guldgjæsten at bringe.
For Kvinden.
- 16 Herrens Velsignede! kom! sa'e han,
Hvad nøler du efter saa længe?
Baasene alle er godt istand,
Saa Borde og opredte Senge.
For Kvinden.
- 17 Bænken og Skænken jeg ændser ei,
Men beder, I høre min Tale,
Hvi jeg er kommet den lange Vei,
I Hast over Bjerge og Dale!
For Kvinden.
- 18 *Abraham* hedder min Herre huld,
Velsignet fuldsaare af Himlen,
Baade med Trælle, med Sølv og Guld,
Af Hjorde utallig er Vrimlen!
Men Kvinden.
- 19 Eneste Arving til Rigdom hans
Er *Isak*, en Svend af de Bedste,
97Hedensk er Canaan, dertillands
Han maa ingen Venneviv fæste,
For Kvinden.
- 20 Svoret jeg haver ved Himlens Gud,
At jeg vil ham ikke bedrage,
Ærende mit er en Frænde-Brud
At fæste og føre tilbage;
For Kvinden.
- 21 Hidtil mig fulgde min Herres Gud,
Mig viste ved Brønden *Rebekke*,
Hun er til Isak en værdig Brud,
Med Blyhed, med Liv og med Tække,
For Kvinden.
- 22 Siig mig oprigtig, mens her jeg staaer,
Vil Isak I Pigen trolove,
Glæde min Herre med snehvidt Haar,
En Fyrste i Canaans Skove?
For Kvinden.

- 23 *Laban* ham svared med Moder sin:
Med Dig haver Himlen os giæstet,
Leve med *Isak Rebekke* fiin,
Hun er ham til Venneviv fæstet.
For Kvinden.
- 24 Gammen der blev nu i Labans Gaard,
Og Gammen i Mamre tillige,
98Glad blev den Olding med snehvidt Haar,
Velsigned den yndige Pige,
For Kvinden.
- 25 Isak en Aften i Soelbjergs-Lag
I Marken gik ud for at bede,
Mødte en Brud under Himmel-Tag,
Som længe Man om kunde lede,
For Kvinden.
- 26 Tom ikke længer stod *Saras* Telt,
Der Isak sin Venneviv favned,
Og om hans Lykke det Nok er meldt,
Ei længer sin Moder han savned,
For Kvinden, hun er Livet i Huset!
- 27 Tvillinge-Moder til Sønner to
Rebekke blev langt om længe,
Abraham dog, før han gik til Ro,
Saae Isaks de halvvoxne Dreng;
Rebekke, hun var Livet i Huset!
-